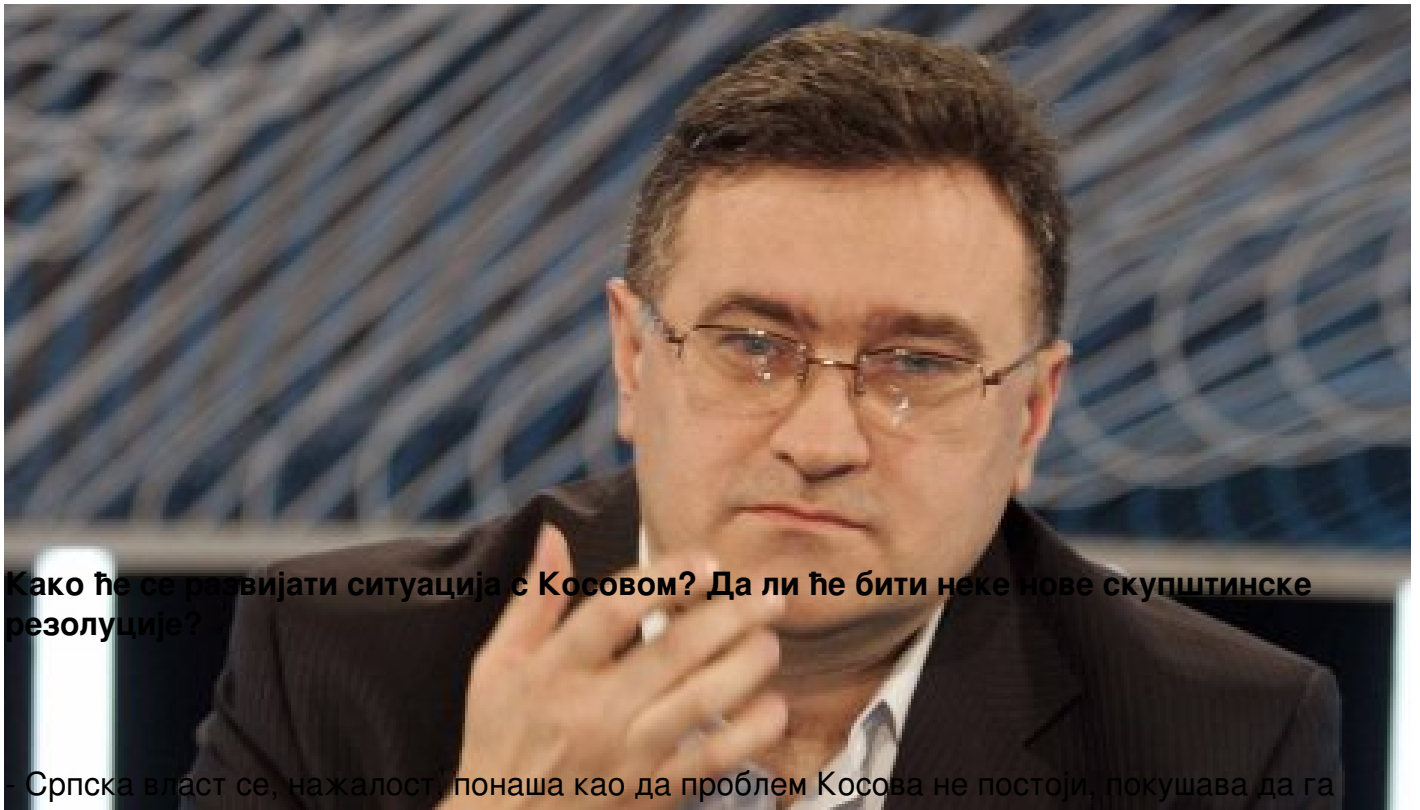

Политички аналитичар и уредник Нове српске политичке мисли Ђорђе Вукадиновић у интервјуу за лист *Комсомолскаја правда* говори о косовском проблему и ставу актуелне власти, као и о улози Русије и Запада по том питању.

Како ће се развијати ситуација с Косовом? Да ли ће бити неке нове скупштинске резолуције?

Српска власт се, нажалост, понаша као да проблем Косова не постоји, покушава да га маргинализује и третира га као неки непријатан „камен у ципели“ који је жуља и омета на њеном „европском путу“. То је за многе посматраче било изненађење, с обзиром на биографије и политичко порекло актуелних српских лидера, који су били блиски сарадници Слободана Милошевића и Војислава Шешеља (али не и за мене и колеге из Нове српске политичке мисли). Српска политичка елита је Косово жртвовала зарад опстанка на власти и евроинтеграција. Што се тиче евентуалне нове скупштинске резолуције о Косову, њу је најавио председник Николић, али то, засад, делује више као његова лична иницијатива и покушај да се врати фокус јавности, с обзиром на то да је последњих месеци прилично политички маргинализован од стране владе и новог премијера, свог доскорашњег саборца Александра Вучића. Али с обзиром на састав парламента, као и искуство са претходном резолуцијом, од те иницијативе не очекујем ништа добро.

Који ће бити први кораци нове владе у вези са Косовом?

Пише: Ђорђе Вукадиновић
петак, 16 мај 2014 17:30

- Београд, то јест, актуелна власт у Београду, наставља са политиком тихог пуштања низ воду своје јужне покрајине. У новој влади више нема чак ни посебног министарства за Косово и Метохију, нити министра који је за Косово задужен. У претходних годину дана од потписивања Бриселског споразума са Приштином, а под патронатом ЕУ, српска влада је испунила све што је од ње тражено – увела је граничне прелазе са Косовом, присилила тамошње Србе да изађу на косовске локалне изборе, допустила да Косово добије међународни телефонски број итд. Мислим да ће Београд у наредном периоду тражити да се коначно формира „заједница српских општина“ на Косову, која је предвиђена Бриселским споразумом, а чије оснивање Приштина непрестано пролонгира, уз прећутну подршку ЕУ и Вашингтона. Али, све у свему, неће показивати превише иницијативе у вези са косовским проблемом.

Шта ће урадити Београд у контексту избора који ће се ускоро одржати на Косову?

- Званични Београд је већ позвао Србе са Косова и Метохије да изађу на предстојеће косовске парламентарне изборе, што је, разуме се, само још један корак у фактичком признавању косовске независности и косовских институција у Приштини. Исто као што их је прошле јесени не само позвао него и буквално присилио да изађу на косовске локалне изборе у оквиру реализације плана имплементације Бриселског споразума. То се од Београда очекује у водећим западним престоницама и српска власт то очекивање испуњава.

Каква ће, по Вашем мишљењу, бити улога Русије по питању Косова?

- Русији су у овој ситуацији око Косова прилично везане руке. Не због тога што јој, као што се покушава представити од стране прозападних лобиста, тобоже, због Крима, Абхазије, Осетије, Придњестровља и актуелне украјинске кризе одговара косовски преседан, већ због тога што званични Београд, под притиском Запада, води политику фактичког, корак-по-корак, прихватања косовске независности. Из Москве је, са највиших места, више пута поручивано да они „не могу бити већи Срби од Срба“. А ту је и „Јужни ток“ као главни руски приоритет у региону, због којег Москва такође не жели да ризикује да се без велике потребе конфронтира са званичним Београдом. У том смислу, рекао бих да се Русији прилично ограничава простор да се активније и конструктивније укључи у решавање косовског проблема, барем док сама српска власт то питање не потеже и не тражи руску подршку. Али мислим да би ипак могло и требало да се Русија активније постави као заштитник угроженог српског живља на северу Косова, и то како у хуманитарном, тако и у политичком смислу.

Каква ће бити позиција Запада?

- Запад од почетка води причу око независности Косова и то не крије. Вашингтон, Брисел, Берлин, Лондон и Париз су били главни актери и спонзори косовске независности, иницијатори бомбардовања Србије 1999. и организатори притиска на земље широм света да у што већем броју признају независност те историјске српске покрајине. У том погледу, не очекујем да ће бити неких већих промена, осим што ће се тај притисак наставити и вероватно још појачати.

Разговарао Александар Ходакин

(Комсомолскаја правда-НСПМ)